תורה ושרח

בראשית

עמוד ראשון מספר בראשית מן "הספר הקטן" (סגנון יד "פסק בן־צבי")

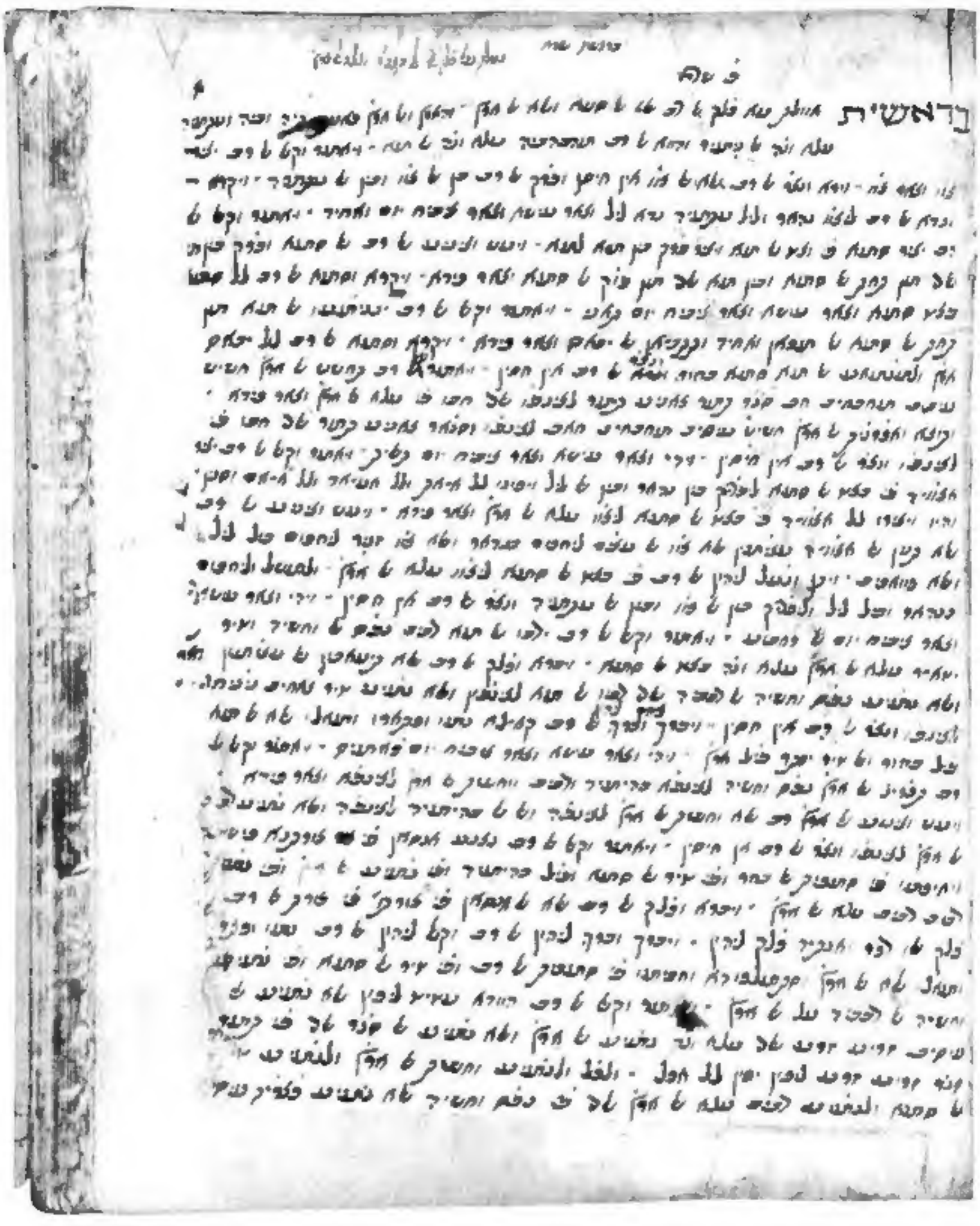

עמוד ראשון מספר בראשית מן השרוף החלבי לתורה (סתב יד אבישור)

בראשית

בראשית
א א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת ס
ב הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי
תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת
ג עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
ד יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא
אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין
ה הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀ לָאוֹר
יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־
עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

יי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ
הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם
ז לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־
הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
ח מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־
עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃

יי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם
אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃
י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀ לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ
וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
יא וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא
עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה
פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־
יב הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ
וְעֵץ עֹשֶׂה־פְרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ
לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
יג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
ד שְׁלִישִׁי׃

יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת
בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת
וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃
טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃
טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת
הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל
לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר
הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת
יז הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים
בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־
יח הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
יט וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־
עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃

כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם
שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ
כא הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־
הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ
הַחַיָּה ׀ הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ
הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף
כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים
כב כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־
הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב
כג בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם חֲמִישִׁי׃

כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ
נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ
וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃
כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ
לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ
וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ
כו וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־
הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ
כז עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים ׀
אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם
אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה
כח בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ
וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ
וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־
כט הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה

בראשית

א

בראשית 1. **בראשית** – אוולת מא כלק אלרב אלא אלסמא ואלא
אלארץ: 2. **והארץ** – ואלארץ כאנית תיה וביה ועתמיה
עלא וגה אלגימיד והוהא אלרב מהבהביה עלא וגה אלמא:
3. **ויאמר** – וקאל אלרב יציד צוו וצאר צוה:
4. **וירא** – ונצר אלרב אלא אלצוו אן חסן ופרק אלרב בן אלצוו ובין
אלעתמיה: 5. **ויקרא** – ונדא אלרב ליצוו נהאר וליל
עתמיה נדא ליל וצאר עישא וצאר ציביח יום האחיד:
6. **ויאמר** – וקאל אלרב יציד סמא פי וצט אלמא ויציד
פרק בין מא למא: 7. **ויעש** – וציניע אלרב אלסמא ופרק
בין מא אלדי מן תחת אלסמא ובין מא אלדי מן פוק
אלסמא וצאר כידא: 8. **ויקרא** – וסמא אל רב לל בצט
סמא וצאר עישא וצאר ציביח יום תאני:
9. **ויאמר** – וקאל אלרב ינגימעו אלמא מן תחת אלסמא
אל מכאן ואחיד ותתבייאן אליבאס וצאר כידא:
10. **ויקרא** – וסמא אלרב לל יבאס ארץ ולמגמאע אלמא
סמא בחור ונצר אלרב אן חסין: 11. **ויאמר** – וקאל אלרב
תחשש אלארץ חשיש עיסיב מחבחיב חב סגר תמר צאניע
תמר לצינפו אלדי חבו פי עלא אלארץ וצאר כידא:
12. **ותוצא** – ואכרגית אלארץ חשיש עיסיב מחבחיב תאב
לצינפו וסגאר צאניע תמר אלדי חבו פי לצינפו ונצר אלרב
אן חסין: 13. **ויהי** – וצאר עישא וצאר ציביח יום תאלית:
14. **ויאמר** – וקאל אלרב יציד אצווייה פי בצט אלסמא
ליפריק בין נהאר ובין אלליל ויכונו לל אייאת ולל אעייאד
ולל אייאם וסנין: 15. **והיו** – ויציר לל אצווייה פי בצט
אלסמא ליצוו עלא אלארץ וצאר כידא: 16. **ויעש** –
וציניע אלרב אלא תנין אלאצווייה עצימין אלא צוו
אלעצים ליחכום בנהאר ואלא צוו זגיר ליחכום ביל ליל
ואלא כוואכיב: 17. **ויתן** – וגעל ליהון אלרב פי בצט
אלסמא ליצוו עלא אלארץ: 18. **ולמשל** – וליחכום
בנהאר וביל ליל וליפריק בין אל צוו ובין אלעתמיה ונצר
אלרב אן חסין: 19. **ויהי** – וצאר עישא וצאר ציביח יום
אלראביע:
20. **ויאמר** – וקאל אלרב ידבו אלמא דביב נפס אלוחשיה
וטיר יטאייר עלא אלארץ עלא וגה בצט אלסמא
21. **ויברא** – ובלק אלרב אלא תוראבין אלעצימין ואלא
גמיע נפס וחשיה אלדבביה אלדי דביו אלמא לצינפון ואלא
גמיע טיר צאחיב גיניחה לצינפו ונצר אלרב אן חסין:
22. **ויברך** – וברך «ליהון» אלרב קאיילא נמו וכתארו
ומאלו אלא אלמא פיל בחור ואלטיר יכתר פיל ארץ:
23. **ויהי** – וצאר עישא וצאר ציביח יום כאמיס:
24. **ויאמר** – וקאל אלרב תכריג אלארץ נפס וחשיה
לצינפא בהימיה ודביב וחשית אלארץ לצינפא וצאר
כידא: 25. **ויעש** – וציניע אלרב אלא וחשית אלארץ
לצינפה ואל אלבהימיה לצינפה ואלא גמיע דביב אלארץ
לצינפו ונצר אלרב אן חסין: 26. **ויאמר** – וקאל אלרב
נצנע אנסאן פי צורתנא כי סבהנא ויחכמו פי סמכית
אלבחר ופי סיר אלסמא ופיל בהימיה ופי גמיע אלארץ ופי
גמיע דביב דביב עלא אלארץ: 27. **ויברא** – ובלק אלרב
אלא אלאנסאן פי צורתו פי צורת אלרב כלק אלו דכר
ואנתיה כלק ליהון: 28. **ויברך** – וברך ליהון אלרב וקאל
ליהון אלרב נמו וכתרו ומאלו אלא אלארץ וסתמלכוהא
וחכימו פי סמכית אלרב [=אלבחר] ופי טיר אלסמא ופי
גמיע וחשיה אלדבביה על אלארץ: 29. **ויאמר** – וקאל
אלרב הוודא עטיט ליכון אלא גמיע אלעיסיב זריע זרע
אלדי עלא וגה גמיע אלארץ ואלא גמיע אלסגר אלדי פי

א

1. **בראשית** – כג צורה אחרת של המילה: פילאול. 2. **תהו ובהו** – תיה
ובית, וכן כ, בשורשים דומים לעברית ולארמית. ככל הנראה בעקבות
התרגומים הארמיים הארץ ישראליים. בתרגום פסאחדיתן ובתרגום
הניאופיטי (תהיא ובהיא), וכן בפשיטתא (תיה וביה), ואף מצוי
בתרגומי הקראים בערבית היהודית, כמו אצל קרקסאני ואצל יפת
כן עלי: תיה וביה. לעומת זאת, תרגום זה שונה מתרגום רס"ג: נאמרה
ומסתברת. לתרגומים החדשים מקהילות המזרח וצפון־אפריקה, ראה
בפירום: אבישור 1991, עמ' 196; אבישור 1998א, עמ' 138–139.
5. **ויקרא** – תרא, תרגום מילולי. נרי אינו בא בערבית בקשר לקריאת
שמות. ב: וסמה. ג: וסמא – תרגום הולם. בהמשך גם בתרגומנו:
סמא. 8. **רקיע** – שמים, וכן ג. ב: בצימ – רקיע, וכן בפסוק 6 ובהמשך
הפרק. 11. **תרשא... רשא** – תחשש... חשיש, וכן בב. זהו תרגום
בבואה מילולי, כי אין פועל בערבית משורש חש"ש שמשמעו תדשא, וכך
תרגם גם אלמסאני: תחשיש חשישן. רס"ג תרגם: תכלא... כלאא,
המתאים לרוח הלשון הערבית. **עשב** – עיסב, וכן להלן. בערבית יש
"עשב" ואין "עסב", והמילה שכתרגומנו באה ככל הנראה בהשפעת המילה
העברית. ראה במבוא. 11. **זרע** – נרעיה. ב: ביזארו – חבואתו, גורנו.
ג: זרעו, וכן בהמשך. 14. **ושנים** – בתרגומנו כמו רס"ג: וסנין. ב: ולסנין.
16. **הגדל** – ב: אלכביר. 20. **חיה** – וחשיה, וכן להלן, וכן ב. תרגמו
לשון "חיה רעה" ולא לשון "חיים". 22. **לאמר** – ב: קיילן, וכן בהמשך,
קאיילן. **פרו** – ב: אינמו, וכן בפסוק 28. 29. **נתתי** – עטיט = ב: עטית –

נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב | זֹרֵעַ
זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ
פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה
ל לְאָכְלָה: וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ
וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל |
רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ
חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה
לא וַיְהִי־כֵן: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
הַשִּׁשִּׁי:

ב א וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־
ב צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־
ג מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת:

שני
ד אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ ס
בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה
ה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וְכֹל |
שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ
וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח
כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים
עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד

ו אֶת־הָאֲדָמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן־
הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי
ז הָאֲדָמָה: וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים
אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה
וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי
ח הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה: וַיִּטַּע יְהוָה
אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם
שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר:
ט וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־
הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה
וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ
י הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע: וְנָהָר
יֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן
וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה
יא רָאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ
יב הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב: וּזְהַב
הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח
יג וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם: וְשֵׁם־הַנָּהָר
הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֶת
יד כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ: וְשֵׁם הַנָּהָר
הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הוּא הַהֹלֵךְ
קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָّהָר הָרְבִיעִי
טו הוּא פְרָת: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים
אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן
טז לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ: וַיְצַו יְהוָה
אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל
יז עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל: וּמֵעֵץ
הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל
מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת

יח תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ
יט אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּצֶר
יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה
כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף
הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם
לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל
אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ
שלישי
כ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא הָאָדָם
שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה
וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ:
כא וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים | תַּרְדֵּמָה
עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת
מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה:
כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים | אֶת־הַצֵּלָע
אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה
כג וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם: וַיֹּאמֶר
הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם
מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת
יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־
כד זֹאת: עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־
אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
כה וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם
עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא
ג א יִתְבֹּשָׁשׁוּ: וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם
מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־
הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא
ב תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן: וַתֹּאמֶר

תמר סגר זריע זרע ליכון יכון לל אכל: 30. ולכל –
ולגמיע וחשית אלארץ ולגמיע טיר אלסמא ולגמיע דביב
עלא אלארץ אלדי פי נפס וחשיה אלא גמיע כצרית עיסיב
לל אכל וצאר כידא: 31. וירא – ונצר אלרב אלא גמיע
אלדי ציניע והווזא חיסין גדא וצאר עיסא וצאר סיביח יום
אלסאתית:

ב

1. ויכלו – וכימלו אלסמא ואלארץ וגמיע עסכרהון:
2. ויכל – וכמל אלרב פי יום אלסביע סנעתו אלדי ציניע
ואסבת פי יום אלסאביע מן גמיע צניעתו אלדי ציניע:
3. ויברך – וברך אלרב אלא יום אלסאביע וקדש אלו אין
פי אסבת מן גמיע צניעתו אלדי כלק אלרב ליצנע:
4. אלה – הדולי תוולדית אלסמא ואלארץ פי כליקתהון
פי יום צנוע ה׳ אלרב ארץ וסמא: 5. וכל – וגמיע סגר
אלחקליה קבל מא יציר פיל ארץ וגמיע עיסיב אלחקליה
קבל מא ינבות אין לם אמטר ה׳ אלרב עלא אלארץ ואנסאן
ליס ליכדום אלא אלארץ: 6. ואד – וגים יטלע מן אלארץ
ויסקי אלא גמיע וגה אלארץ: 7. וייצר – וכלק ה׳ אלרב
אלא אלאנסאן טרב מן אלארץ ונפך פי אינפו נסמית חייא
וצאר אלאנסאן לנפס ווחשיה: 8. וישע – ונעב ה׳ אלרב
גונאניה פיל נאעים מן אלשרק וגעל תם אלא אלאנסאן
אלדי כלק: 9. ויצמח – וגבת ה׳ אלרב מן אלארץ גמיע
סגר מתמין לל מנצר וחסין לל אכל וסגר אלחייא פי וצט
גניניה וסגר אלמערפיה חסין ודיי: 10. ונהר – ונהר
כאריג מן אלנאעים ליסקי אל אלגניניה ומן תם ינפיריד
ויכון לארבע קיסאם: 11. שם – איסים אלואחיד פיסון
הוא מחאוויט אלא גמיע ארץ אלחוילה אלדי תם אלדהב:
12. וזהב – ודהב דאליך אלארץ חסין תם לולו וחגר כלור:
13. ושם – ואיסים נהר תאני גיחון הוא מחווים אלא גמיע
ארץ כוש: 14. ושם – ואיסים נהר אלתאלית חדקל הוא
אלמאצי שרק מוציל ונהר אלראביע הוא פרא: 15. ויקח
– ואכד ה׳ אלרב אלא אלאנסאן וחטו פי גונאנית אלנאעים
ליכדימהא וליחפצהא: 16. ויצו – ווצא ה׳ אלרב עלא
אלאנסאן קאילא מן גמיע סגר גניניה אכל תאכל:
17. ומעץ – ומן סגאר אלמעדיפיה חסין ודדי לם תאכול
מינו אין פי יום אכלך מינו מות תמות: 18. ויאמר – וקאל
ה׳ אלרב לם חסין יכון אלאנסאן לווחדו אענע לו מעוניה
קבאלו: 19. ויצר – וכלק ה׳ אלרב מן אלארץ גמיע
וחשית אלחקליה ואלא גמיע טיר אלסמא וגאב אלא
אלאנסאן לינצור איש ינארי לו וגמיע אלדי ים[א]מי לו
אלאנסאן נפס וחשיה הוא סמו: 20. ויקרא – וסמא
אלאנסאן סאמי לגמיע אלבהימיה ולטיר אלסמא ולגמיע
וחשית אלחקליה ולל אנסאן לם וגיד מעוניה כיקבאלו:
21. ויפל – ורמא ה׳ אלרב כבליה עלא אלאנסאן ונאם
ואכד וחדיה מן צלאעו וגלק לחם עווצהא: 22. ויבן –
ובנא ה׳ אלרב אילא ריסיה אלדי אכד מן אלאנסאן לל
אמרא וגבהא אילא אלאנסאן: 23. ויאמר – וקאל
אלאנסאן האדי הל מרא עצמיה מן עצמי ולחם מן לחמי
להאדי יתסמא אמרא אין מין רגול תכאדית האדי:
24. על – עלא דאליך יתרוך רגול אלא אבו ואלא אמו
וילזק פי זוגתו ויכונו ללתם ואחיד: 25. ויהיו – וכאנו
תנינהון מסלחין אלאנסאן חזגתו ולם יכתיזו:

ג

1. והנחש – ואלתנש כאן ערייאן מן גמיע וחשית אלחקליה
אלדי ציניע ה׳ אלרב וק<א>ל אלא אלאמרא איצא אין קאל
אלרב לם תאכלו מן גמיע סגאר גניניה: 2. ותאמר –

הכתיב הנכון. זרע – ב: מהכחיב. 30. ירק – ב: ווזרק.

ב

1. חשמים – ב: אלסמוואת, צורת רבים. 2. וישבת – ושכת. ב: ואסתרה – ונת, וכן בפסוק 3. 4. תולדות – ב: תוליד. וד׳ אלהים – ב: אלרב. 5. יהיה – ב: יכון – נרדפים. עשב – ב: עישב, וכן ג 18, וראה לעיל א 11. וכן במבוא. לעבד – ב: ליפלת, כתרגום רס״ג: ישלהוא, וכן ג 23. 6. ואד – ועגן. ב: וצבב – נרדפים. 7. לנפש חיה – תרגום מילולי. ב: לנפס מיכליטיה – לנפש מדברת, כת״א (לדוה סמלא), וכתרגום רס״ג: נפסא נאטקה. על ההבדל בין ת״א ותרגום רס״ג, ראה קאפח 1984, עמ׳ יט. 8. וד׳ אלהים – ב: אללה אלרב, וכן בהמשך. גן – ב: גינן, וכן בהמשך. מקדם – ממזרח, באותה מילה שתרגם רס״ג: שרקיא, וכפירוש רש״י: במזרח של עולם, וכן הראב״ע והרד״ק. ב: מן קדים – מקדם, כת״א (מלקדמין), וכתרגום המיוחס ליונתן (קדם בריית עולם). 9. עץ – עץ הדעת, כתרגום רס״ג: שגרה אלמערפה (ראה אביטור 1992, עמ׳ 8), וכן אלסומאני: ומגרת אלמערפת אלכיר האלשר. ב: ומגר אלדי יאכלו מן תמרו יפהמו בין חיסין ודדי – ועץ אשר יאכלו מפריו יבינו בין טוב ורע. 10. יפרד – ב: ינפיריק, כתרגום אלסומאני – נרדפים. ראשים – אלקום. ב: רום איתחור – ראשי נהרות, כת״א (רישי נהרין). 12. הבדלח ואבן השהם – וכן ב. באותם שמות שתרגם רס״ג: אללולו ואנארה אלכלור, וכן תרגם אלסומאני, וכן בפירוש אברהם בן הרמב״ם (עמ׳ לז). 13. כוש – השאיר את השם העברי. ב: חבש – כתרגום רס״ג: בלד אלחבשה, וכתרגום אברהם בן הרמב״ם (עמ׳ לט): אלחבשה, וכתרגום אלסומאני: ארץ אלחבשה. 14. קדמת – ב: שרקית. 24. אשתו – ב: נחתו, וכן בפסוק 25, וכן ג 8, 17. 25. ערומים – ב: ערייאנין – נרדפים, וכן ג 7.

ג

1. ערום – עירום: ב: חיילאני – ערמומי, כתרגום אלסומאני: חיולי.

הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־
ג הַגָּן נֹאכֵל: וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא
תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־
ד תְּמֻתוּן: וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־
ה הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן: כִּי
יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם
מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם
ו כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע: וַתֵּרֶא
הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל
וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד
הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיוֹ
וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ
ז וַיֹּאכַל: וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם
וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ
עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת:
ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים
מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם
וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי
יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן:
ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם
י וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה: וַיֹּאמֶר אֶת־
קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וְאִירָא כִּי־
יא עֵירֹם אָנֹכִי וָאֶחְבָּא: וַיֹּאמֶר מִי
הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־
הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי
יב אֲכֹל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ: וַיֹּאמֶר
הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה
עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ
יג וָאֹכֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל:
יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים | אֶל־
הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר
אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת
הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר
טו תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ: וְאֵיבָה |
אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין
זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ
רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב:
טז אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה
אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב
תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ
תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ:
יז וּלְאָדָם אָמַר כִּי־שָׁמַעְתָּ
לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל
מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ
בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
יח וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ
יט אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: בְּזֵעַת אַפֶּיךָ
תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־
הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־
עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב:
כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה
כא כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי: וַיַּעַשׂ
יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
כְּתֹנֶת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם:

כב וַיֹּאמֶר | יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם ס
הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב
וָרָע וְעַתָּה | פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח
גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי
כג לְעֹלָם: וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים
מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה
כד אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם: וַיְגָרֶשׁ אֶת־
הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן
אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב
הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ
הַחַיִּים:
ד א וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה
אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן
וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה:
ב וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־
הֶבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן
ג הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: וַיְהִי מִקֵּץ
יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה
ד מִנְחָה לַיהוָה: וְהֶבֶל הֵבִיא גַּם־
הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן
וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־
ה מִנְחָתוֹ: וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ
לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ
ו פָּנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן
לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ:
ז הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם
לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ
וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־
ח בּוֹ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו
וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם
קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ:

וקאלית אלאמרא אלא אלחנש מן תמר סגאר גניניה
נאכול: 3. ומפרי – ומן תמר אלסגאר אלדי פי וצט
אלגניניה קאל אלרב לם תאכלו מינו ולם תנדקו פי לילא
תמותו: 4. ויאמר – וקאל אלחנש אלא אלאמרה לם
מות תמותו: 5. כי – אן עאריף אלרב אן פי יום אכליכון
מינו וינפיתחו עיונכון ותכונו מיתיל אלרב ערפין חסין
וראדי: 6. ותרא – ונצרית אלאמרא אן חסין אלסגר
לל אכל ואן שהוויה הוא ללעיון ומתמין אלסגר ליפריז
ואכדית מן תמרו ואכלית ועטת איצא לגוזהא מעהא ואכל:
7. ותפקחנה – ונפתחו עיון תנינהון ועירפו אן מסלחין
הימא וצפרו ורק תין וצינעו ליהון זנניר: 8. וישמעו –
וסימעו אלא צוט ה׳ אלרב מיתמצי פיל גנניה להווא
נהאר ותכבא אלאנסאן וזוגתו מן קדם אללה אלרב פי
וצט סגאר גניניה: 9. ויקרא – ונדא אלה אלרב אלא
אלאנסאן וקאל לו וינאך: 10. ויאמר – וקאל אלא צוסך
סמיעית פיל גניניה ונצרת אן עריאן אנא ותכבית:
11. ויאמר – וקאל מינו כבר לך אן עריאן אנתה אנכאן
מן סגאר אלדי וציתאך ליליס אכלת מינו אכל:
12. ויאמר – וקאל אלאנסאן אלאמרא אלדי עטית מעי
היא עטת לי מן אלסגר ואכלת: 13. ויאמר – וקאל ה׳
אלרב לל אמרא איש האדי צניעית וקאלית אלאמרא
אלחנש דגאני ואכלת: 14. ויאמר – וקאל ה׳ אלרב
אלא אלחנש אין צניעית האדי מלעון אנתא מן גמיע
ליבהימיה ומן גמיע וחסית אלחקליה עלא גופך תימצי
וטרב תאכול טול אייאם חייאתך: 15. ואיבה – ועדוויה
אגעל בינך ובין אלאמרא ובין נסלך ובין נסלה הוא ילסעך
ראס ואנתא תלסעו כעב: 16. אל – אלא אלאמרא קאל
תכתיר אכתיד כדאריך וחבליך פיל כדאר תוולאדי בנין
ואלא גחיך שהוותיך והוא יחכום פיכי: 17. ולאדם –
ולל אנסאן קאל אין סמיעית לצוט זוגתך ואכלת מן
אלסגאר אלדי וציתאך קאיילא לם תאכול מינו מלעוניה
אלארץ פי סבאבך פיל כדאר תאכילהא טול אייאם
חייאתך: 18. וקוץ – וטוך ובלאן תנבות לך ותאכול אלא
עיסיב אלחקליה: 19. בזעת – פי ערק גצבך תאכול
לחם חתא רגועך אלא אלארץ אן מינא אתכדת אין טרב
אנתא ואלא סראב תרגאע: 20. ויקרא – וסמא אלאנסאן
איסים זוגתו חוה אין היא כאנית אים גמיע עאייש:
21. ויעש – וציניע ה׳ אלרב לל אנסאן ולזוגתו קמצאן
גיליד ולבסהון:
22. ויאמר – וקאל אלה אלרב הוודא אלאנסאן כאן
כיוואחיד מננא ליעריף חסין וראדי והלאן לילא ימיד ידו
ויאכוד איצא מן סגאר אלחיא ויאכול ויעיש ליל דהר:
23. וישלחהו – ובעתו ה׳ אלרב מן גונאנית אלנעים
ליכדום אלא אלארץ אלדי אתכאד מן תאם: 24. ויגרש –
והגאג אלא אלאנסאן וסכאן מן שרק ליגונאנית אלנאעים
אלא ליכרובין ואלא למעית אלסיף אלמתקלביה ליחפץ
אלא דריק סגאר אלחייא:

ד

1. והאדם – ואלאנסאן עיריף אלא חוה זוגתו וחבלית
וולדית אלא קין וקאלית סתאריית רגול מן ענד אללה:
2. ותסף – ועאוודית ליתוולאד אלא אכו אלא הבל
וכאן הבל ראעי גנאם וקין כאן פאליח ארץ: 3. ויהי –
וכאן מין חיד אייאם וגאב קין מן תמר אלארץ הדייא קדם
אלה: 4. והבל גאב איצא הוא מן אבכאייר גנאמו ומן
סחמהון ופרג אלה אלא הבל ואלא הידייתו: 5. ואל –
ואילא קין ואילא הדיתו לם קיביל ושתאד לקין גדא וכתאזו
וגהו: 6. ויאמר – וקאל אלה אלא קין אליש סתאר לך
ואליש אכתזו וגהאך: 7. הלוא – הוולא אנכאן תחסין
אפעיילך יספח לך ואנכאן לם תחסין אפעיילך לבאב כטייה
באריך ואליך שוקו ואנתא תחכום פי: 8. ויאמר – וקאל

5. **והייתם כאלהים** – ב: ותיצירו כיל מלאייכיה – ותהיו כמלאכים. כתרגום אלסוסאני. 7. **ויתפרו** – וחיברו. ב: ולייאמו – ותפרו. 8. **בתוך** – ב: מאבין. 10. **ואירא** – וראיתי; ב: ולימית – יראתי. כת״א (דהלית). 12. **נתתה** – ב: געלת – גרדפים. 14. **גחון** – גופך. ב: כמגר. כת״א (מעך). 15. **ישופך ראש** – יכיסך ראש. ב: ידיקך עלא ראסך – יכך על ראשך. 16. **עצבונך** – עצבותך. ב: וגעותיך – מחלתך. **תשוקתך** – תאוותך. ב: שוקך – גרדפים. 17. **בעצבון** – בעצבות; ב: תעב – יגיעה. 18. **חדרה** – ב: אלארץ – האדין. 19. **בזעת אפיך** – בזעת העמך. ב: ערק וגהך – בזעת פניך, כתרגום רס״ג: בערק וגהך. **לחם** – ב: מעים. 20. **חי** – ב: חי – גרדפים. 21. **כתנות** – ב: כיתתייאת. מילה עברית־ארמית שהוזרה לערבית היהודית בסוריה. ראה אבישור 1989, עמ׳ 140–142. 23. **וישלחהו** – וישלח אותו – כבניין קל ולא פיעל, וכן ב. 24. **הכרובים** – וכן ב. במילה עברית בצורה ערבית. **דרך** – דריק = ב: מריק.

ד

1. **את ה׳** – מה. ב: ביסיבת רגול מן קדם אללה – השגתי איש מלפני ה׳. רס״ג: רזקת רגלא מן ענד אללה – הוענק לי, ניתן לי איש מאת ה׳; בנינוד לרש״י: את ה׳ כמו עם ה׳. 3. **מנחה לה׳** – מנחה לפני ה׳, וכן ב. כעקבות ת״א. 4. **וישע** – ב: ואלתפת – ויפן, וכתרגום אלסוסאני בעקבות רש״י. 5. **לא שעה** – לא קיבל, בעקבות רס״ג: לם יקבלהמא – לא קיבל, וכן ראב״ע; ומעמו כמו קבל, לעומת זאת ב: לם אילתפת – לא פנה, כתרגום אלסוסאני, וכמו במסוק הקודם. **וישלו** – וכרשה, וכן במילה נרדפת אחרת. ב: ואיסתחו, וכן במסוק הבא. 7. **לפתח חטאת** וגו׳ – מחצית פסוק זה לא תורגמה בתרגומנו (מפני הקשיים בפירוש הפסוק); ב: לבב קבדך ליומיתך באריביה ואליך שוקו ואנתא תיחכום פי – לפתח קברך המאך ריבין, ואליך תשוקתו,

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אַי הֶבֶל
אָחִיךָ וַיֹּאמַר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר
י אָחִי אָנֹכִי: וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ
קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי
יא מִן־הָאֲדָמָה: וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה
מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־
פִּיהָ לָקַחַת אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ
יב מִיָּדֶךָ: כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה
לֹא־תֹסֵף תֵּת־כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד
יג תִּהְיֶה בָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־
יד יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא: הֵן
גַּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי
נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל־מֹצְאִי
טו יַהַרְגֵנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן
כָּל־הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם
וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי
טז הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מֹצְאוֹ: וַיֵּצֵא
קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־
יז נוֹד קִדְמַת־עֵדֶן: וַיֵּדַע קַיִן אֶת־
אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ
וַיְהִי בֹנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר
יח כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ: וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ
אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת־
מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת־
מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־
חמישי יט לֶמֶךְ: וַיִּקַּח־לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים
שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
כ צִלָּה: וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבָל הוּא
הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה:

כא וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי
כב כָּל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב: וְצִלָּה
גַּם־הִוא יָלְדָה אֶת־תּוּבַל קַיִן
לֹטֵשׁ כָּל־חֹרֶשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל
וַאֲחוֹת תּוּבַל־קַיִן נַעֲמָה:
כג וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה
שְׁמַעָן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאֲזִנָּה
אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי
כד וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי: כִּי שִׁבְעָתַיִם
יֻקַּם־קַיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים
כה וְשִׁבְעָה: וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־
אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־
שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שָׁת־לִי אֱלֹהִים
זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הֲרָגוֹ
כו קָיִן: וּלְשֵׁת גַּם־הוּא יָלַד־בֵּן
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז
הוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה:
ה״א שישי זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם ס
בְּיוֹם בְּרֹא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת
ב אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה
בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־
ג שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם: וַיְחִי
אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בִּדְמוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־
ד שְׁמוֹ שֵׁת: וַיִּהְיוּ יְמֵי־אָדָם
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
ה וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חָי
תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וַיָּמֹת:

ו וַיְחִי־שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים
וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אֱנוֹשׁ:
ז וַיְחִי־שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
ח וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי־שֵׁת שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיָּמֹת:
ט וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה
י וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן: וַיְחִי אֱנוֹשׁ
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן חֲמֵשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
יא שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיִּהְיוּ
כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים
וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת:
יב וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה
יג וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל: וַיְחִי קֵינָן
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל
אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
יד שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיִּהְיוּ
כָּל־יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת:
טו וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ
שָׁנִים וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־
טז יָרֶד: וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־יָרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
יז וּבָנוֹת: וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל
חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת:

טיא מנשוא

קין אלא הבל אכו וכאן פי כותהון פיל חקליה וקם קין אלא
הבל אכו וקתלה: 9. ויאמר – וקאל ה׳ אלא קין ון הבל
אכוך וקאל לם עדיפית אנכאן תאפרן אכי אנא:
10. ויאמר – וקאל איש ענעית צוט דמום אכוך צרכין אלי
מן אלארן: 11. ועתה – והלאן מלעון אנתא מן אלארן
אלדי פתחית אלא תמהא לתאכוד אלא דמום אכוך מידך:
12. כי – אין תכדום אלא אלארן לם תעאוויד תעטי
קוותהא לך משתאת ומהגוואל תכון פיל ארן:
13. <ויאמר> – וקאל קין קראם אלה עצים דנבי מן
ינסיפיה: 14. הן – הנודא הגגת אילי אליום מן עלא
וגה אלארן ומן קידמך אנכיפי ואכון משתאת ומהגוואל
פיל ארן ויכון גמיע וגידני יקתילני: 15. ויאמר – וקאל
לו ה׳ לאגל דאליך גמיע קאתיל קין לסבאע אגייל
יסתנקם וגעל ה׳ לקין אייה ליליס יצדוב אילו גמיע
ווגדו: 16. ויצא – וכרג קין מן קדם אלה וגלס פי ארן נוד
שרק נעים: 17. וידע – ועיריף קין אלא זוגתו וחבלית
וולדית אלא חנוך וכאן באני קרייה וסמא איסים אלקרייה
פי איסים בנו חנוך: 18. ויולד – ונוולד לחנוך אלא
עירד ועירד כלף אלא מחויאל ומחויאל כלף אלא
מתושאל ומתושאל כלף אלא למך: 19. ויקח – ואכד
לולמך תנתין נסוואן איסים אלואחדיה עדה ואיסים
אלתאניה צלה: 20. ותלד – וולדית עדה אלא יבל הוא
כאן אבו גאליס כאמיה ובוסי: 21. ושם – ואיסים אכו
יובל הוא כאן אבו גמיע מאסיך טנבור ונאיי: 22. וצלה –
וצלה איצא היא ולדית אלא תובל קין סאנין גמיע
מעלים נחאס וחדיד ואיכית תובל קין נעמה: 23. ויאמר
– וקאל למך לנסוואנו עדה וצלה סמעו צוטי נסוואן
למך צנוטו קולי אין רגול קתלת לפיגי וולד לבעגורתי:
24. כי – אין לסבע אגייאל יסתנקם מן קין ולמך סבעה
וסבעין: 25. וידע – ועריף אדם עאד אלא זוגתו וולדית
איבין וסמית אלא סמו סת אין געל לי אלרב נסל
אכיר עוזך הבל אין קתלו קין: 26. ולשת איצא הוא
אנולד איבין וסמא אלא סמו אנוש חין בידי ליצלי פי
איסים ה׳:

ה

1. זה – הדא כתאב תוולוד אלאנסאן פי יום כלק אלרב
אנסאן פי סכהית אלרב ציניע אלו: 2. זכר – דכר ואנתיה
כלקהון וברך ליהון וסמא אלא סמון אנסאן פי יום
כליקתהון: 3. ויחי – ועש אדם מיה ותלתין סניה וכלף פי
סיבהתו כיצורתו וסמא אלא סמו שת: 4. וכאנו איאם
אדם בעד תכילפו אלא שת תמן מית סניה וכלף בנין
ובנת: 5. ויהיו – וכאנו טול איאם אדם אלדי עאש תיסע
מייה ותלתין סניה ומת: 6. ויחי – ועאש שת מייה
וכמס סנין וכלף אלא אנוש: 7. ויחי – ועאש שת בעד
תכילפו אלא אנוש תמן מיה וסבע סנין וכלף בנין
ובנאת: 8. ויהיו – וכאנו טול אייאם שת תיסע מייה
ותגעשר סניה ומת: 9. ויחי – ועאש אנוש תסעין סניה
וכלף אלא קינן: 10. ויחי – ועאש אנוש בעד תכילפו אלא
קינן תמן מייה וכמסטעשר סניה וכלף בנין ובנאת:
11. ויהיו – וכאנו טול אייאם אנוש תיסע מייה וכמס סנין
ומת: 12. ויחי – ועאש קינן סבעין סניה וכלף אלא
מהללאל: 13. ויחי – ועאש קינן בעד תכילפו אלא
מהללאל תמן מייה וארבעין סניה וכלף בנין ובנאת:
14. ויהיו – וכאנו טול אייאם קינן תיסע מיה ועשר סנין
ומת: 15. ויחי – ועאש מהללאל כמסה וסתין סניה
וכלאף אלא ירד: 16. ויחי – ועאש מהללאל בעד תכילפו
אלא ירד תמן מייה ותלתין סניה וכלף בנין ובנאת:
17. ויהיו – וכאנו טול אייאם מהללאל תמן מייה וכמסה

ואתה תשלום בו. והשווה רש״י: לפתח קברך המאך שמור וכו׳, וכן אלמסאני. 12. נע ונד – ב בזר מילה נרדפת אחרת: מיהגג ומישתת, וכן בפסוק 14. 13. מנשא – סלסלות, וכן ב. בניגוד לרש״י על פי ב״ר: אי אפשר לטעון, ובהתאם לראב״ע; ופירוש נשוא כמעם סלוח כמו נטשא עון. 15. שבעתים – לשבעה דורות, וכן בפסוק 24. וכן ב. בעקבות רש״י: למוף שבעה דורות, וכן הראב״ע. 16. נד – השאיר את השם העברי, כתרגום רס״ג וכתרגום אלסעדי, ולעומת זאת תרגם מילולית את יקדמת עדן. ב תרגם נוד כשם שתרגם את נָד, והשווה רש״י: בארץ שכל הגולים נדים שם, ושניהם כעקבות ת״א (בארעא גלי וממלטלן). 17. אשתו – אנתו, לעומתו ב: נחתו (שיכול הגוזֵל בערכית המדוברת), וכן בפסוק 25. 21. כנור – וכן ב: טנבור. כתרגום רס״ג: טנבור. ועוגב – נאי – חליל, וכן ב. כת״א (אבובא) ולא כתרגום רס״ג: קיתאר. 26. לקרא בשם ה׳ – להתפלל בשם ה׳, לעומת זאת ב תרגם מילולי, ותרגומנו בעקבות ת״א וכניגוד לרש״י.

יח וַיְחִי־יָרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים
שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־
יט חֲנוֹךְ: וַיְחִי־יָרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
כ וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־
יְמֵי־יָרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת:
כא וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מְתוּשֶׁלַח:
כב וַיִּתְהַלֶּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
כג וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ
חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ
כד מֵאוֹת שָׁנָה: וַיִּתְהַלֶּךְ חֲנוֹךְ
אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי־לָקַח
אֹתוֹ אֱלֹהִים:
שביעי כה וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה
כו וַיּוֹלֶד אֶת־לֶמֶךְ: וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם
וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת
כז שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי
כָּל־יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע
וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיָּמֹת:
כח וַיְחִי־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
כט בֵּן: וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר
זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן
יָדֵינוּ מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵרְרָהּ
ל יְהוָה: וַיְחִי־לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
לא וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי־לֶמֶךְ שֶׁבַע
וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיָּמֹת:
לב וַיְהִי־נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם
ו א וְאֶת־יָפֶת: וַיְהִי כִּי־הֵחֵל הָאָדָם
לָרֹב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת
ב יֻלְּדוּ לָהֶם: וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים
אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה
וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר
ג בָּחָרוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יָדוֹן
רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא
בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מְאָה וְעֶשְׂרִים
ד שָׁנָה: הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ
בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן
אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־
בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הֵמָּה
הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי
הַשֵּׁם:
ספנ״ד ה וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם
בָּאָרֶץ וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ
ו רַק רַע כָּל־הַיּוֹם: וַיִּנָּחֶם יְהוָה
כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ
ז וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶמְחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־
בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ
וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי
ח עֲשִׂיתִם: וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי
יְהוָה:
נח ט אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ ס
צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־
י הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ־נֹחַ: וַיּוֹלֶד נֹחַ
שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם
יא וְאֶת־יָפֶת: וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים וַתִّמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס:
יב וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה
נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר
אֶת־דַּרְכּוֹ עַל־הָאָרֶץ:
יג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ
כָּל־בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי־מָלְאָה
הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי
יד מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ
תֵּבַת עֲצֵי־גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה
אֶת־הַתֵّבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת
טו וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר: וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ
הַתֵّבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ
טז וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קומָתָהּ: צֹהַר
תַּעֲשֶׂה לַתֵّבָה וְאֶל־אַמָּה
תְּכַלֶּנָּה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵّבָה
בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם
יז וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ: וְאָנִי הִנְנִי
מֵבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם עַל־

ותסעין סניה ומת: 18. ויחי – ועאש ירד מייה ותנין וסתין
סניה וכלאף אלא חנוך: 19. ויחי – ועאש ירד בעד
תכילפו אלא חנוך ותמן מית סניה וכלף בנין ובנת:
20. ויהיו – וכאנו טול אייאם ירד תיסע מייה ותנין וסתין
סניה ומת: 21. ויחי – ועאש חנוך כמסה וסתין סניה
וכלאף אל מתושלח: 22. ויתהלך – ותמצא חנוך קדם
אלרב בעד תכילפו אלא מתושלח תלת מית סניה וכלף
בנין ובנאת: 23. ויחי – וכאן טול אייאם חנוך תלת מיה
וכמסה וסתין סניה: 24. ויתהלך – ותמצא חנוך קדם
אלרב ולסו אין אכד אלו אלרב: 25. ויחי – ועאש
מתושלח מיה וסבעה ותמנין וכלף אלא למך: 26. ויחי –
ועאש מתושלח בעד תכילפו אלא למך סבע מייה ותנין
ותמנין סניה וכלף בנין ובנאת: 27. ויהיו – וכאנו טול
אייאם מתושלח תיסע מייה ותסעה וסתין סניה ומת:
28. ויחי – ועאש למך [מייה] ותנין ותמנין סניה וכלאף
איבין: 29. ויקרא – וסמא אלא סמו נוח קאולא האדא
יסלינא מן צנעיתנא ומן כואר ידינא מן אלארץ אלדי
לענהא אלה: 30. ויחי – ועאש למך בעד תכילפו אלא נוח
כמס מייה וכמסה ותסעין סניה וכלף בנין ובנת: 31. ויהי
– וכאן טול אייאם למך סבע מייה וסבעה וסבעין סניה
ומת: 32. ויחי – וכאן נוח בן כמס מיאית סניה וכלף נוח
אלא שם אלא חם ואלא יפת:

ו

1. ויהי – וכאן אין בידי אלאנסאן ליכתר עלא וגה אלארץ
ובנאת אנוולדו ליהון: 2. וירא – ונצרו בנין אכאביר אלא
בנאת אלאנסאן אין הסנאת הינין ואכדו ליהון נסוואן מן
גמיע אלדי אסתכרו: 3. ויאמר – וקאל הי לם יתבת גיל
מבתוי הדא קידמי ליל דהר משאן אלי הואיה לחם
וצנעתהון בומיה וכאנו אייאמו מייה ועשרין סניה:
4. הנפילים – אלגבברא כאנו פיל ארץ פיל אייאם הימה
ואיצא בעד ראליך אלדי יגו בנין אכאביר אלא בנאת
אלאנסאן ויוולדו ליהון הימא סגיעין אלדי מן אלדהר
ארגאל צים:
5. וירא – ונצר הי אן כתרית רדאווית אלאנסאן פיל ארץ
וגמיע סגיד חסבאת קלבו פקט ראדי טול אלנהאר:
6. וינחם – ורגיע הי פי קולו אין כלק אלא אלאנסאן פיל
ארץ ותכדד פי קלבו: 7. ויאמר – וקאל הי אמחי אלא
אלאנסאן אלדי כלקת מן עלא וגה אלארץ מן אנסאן חיתא
בהימיה חיתא דביב וחיתא טיר אלסמא אין רגיעית פי קולי
אין צניעתהון: 8. ונוח וגיד חאץ פי חצרית הי:
9. אלה – הדולי תווליד נוח נוח רגול צליח כאמיל כאן פי נח
אגיאלו פי סאעית אלרב מיתמצי נוח: 10. ויולד – וכלף
נוח תלת בנין אלא שם אלא חם ואלא יפת: 11. ותשחת
– ונתלפית אלארץ קדם אלרב ותמלית אלארץ צילים:
12. ויראא – ונצר אלרב אלא אלארץ והווראא נתלפית אין
תלף גמיע בסארי אלא טריקו עלא אלארץ: 13. ויאמר –
וקאל אלרב לנוח חיד גמיע בסארי איגא קידמי אין
אתמלית אלארץ צילים מן קדמהון והווראני מתליפהון מע
אלארץ: 14. עשה – צנאע לך ספיניה כסאב בקץ טבקת
תצנע אלא ספיניה ותזפית ליהא מן גווא ומן ברא פיל
ויפית: 15. וזה – והאדא אלדי תצנע ליהא תלת מיאית
צראע טול צפיניה כמסין צראע ערצהא ותלתין צראע
עילוהא: 16. צהר – צווייה תצנע ליצפיניה ואלא צראע
תכמלהא מן פוק ובאב צפיניה פי גנבהא תגעל תחתגיין
תגיין ותלתין תיצנעהא: 17. ואני – ואנא הווראני מגיב
אלא סופאן אלמא עלא אלארץ ליתליף גמיע בסארי

ה

22. ויתהלך – ויתהלך חנוך לפני האלהים, דומה לז ב: ואתמצא חנוך פי טעית אלרב – והתהלך חנוך במשסעות האלהים, ושניהם בעקבות ת"א: ברחלתא דהי. 29. ומעצבון – ומעצב. ב: ומין תעב – סיגיע. ראה לעיל ג 17.

ו

2. בני האלהים – הגדולים, וכן פסוק 4, וכן ב. בעקבות ת"א: (רברביא), וראה רש"י: הם השרים והשופטים. 3. לא ידון רוחי – לא יִדּוֹן הוד (הדר) מביש זה לפני לעולם, מפני שהוא בשר ומעשיו רעים וכו'. ב תרגם תרגום דומה, אך בהמשך כניגוד לתרגומנו, שתרגם סילולית, הרחיב וגרס: מיהליה עמית ליהון סייה ועשרין סנה אינבאן יתובו – ארכה נתתי להם מאה ועשרים שנה אם ישובו, ושניהם בעקבות ת"א ובעקבות רש"י: עד קץ שנים אאריך להם ואפ. האם לא ישובו אביאו עליהם מבול. 4. הנפלים – הגיבורים, וכן ב. בעקבות ת"א (גבריא). 5. ויגחם – וחזר הי מדברו. ב תרגם סילולי: ונידים – והתחרט, וכן בפסוק 7. 16. צהר – אור. וכן ב: צוייה – אורה או מאורת, ושניהם בעקבות ת"א (נהור), ורש"י כתב: ריא חלון וריא אבן טובה המאירה להם (ב"ר).